

ТАДІЇВСЬКИЙ ДОКТОР ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК

Олександр Тихонович Шпак щемно любить своє село Тадіївку. Це колиска його дитинства. "Педагогіка" рідної землі стала золотим фундаментом, на якому пізніше вибудується яскравий талант професора Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова.

" – Моя мама – трудівниця щедрої Землі, знала напам'ять весь "Кобзар" Тараса Шевченка, – з почуттям глибокої синівської любові згадує Олександр Тихонович. – Я захоплювався її мудрістю і материнським талантом..."

Йї він присвятив свої найкращі поезії, новели. А коли читає студентам лекцію "Основи родинного виховання", то в аудиторії панує особлива тиша: у ній ідеться про матерів світу – найдорожчий скарб людського буття, золотий пам'ятник якому ще не створила людська цивілізація.

Стежину в майбуття з глибинним почуттям любові і поваги до дитини проклали педагоги Тадіївської семирічної і Пархомівської середньої шкіл. Саме вони засіяли у свідомість малого Сашка зерна потягу до знань і жагу до пізнання невідомого, запалили свічку незгасного вогню, допомогли розгледіти таємничість навколишнього світу, людських почуттів і стосунків...

У моєму становленні і формуванні як особистості особливу роль відіграв учитель географії, директор школи Андрій Антонович Романюк, – поринає у спогади вчений. – Людина унікальна, з дослідницьким сприйняттям всесвіту, учитель з великим бажанням пояснити світ. Він прийшов у духовне єство моє пархомівським Сухомлинським, про якого я завжди говорю і говоритиму своїм вихованцям з трепетом вдячності, глибокої поваги. Після закінчення філологічного факультету Київського державного педагогічного інституту імені М. Горького і двадцятирічної практичної роботи на посаді вчителя, заступника директора і директора школи, перші наукові експерименти проводив саме на базі своїх рідних шкіл Володарського району. Його добрими помічниками, радниками і друзями стали М. Кондратюк, П. Котелянець, Г. Бабанюк, Н. Федорчук, В. Повалій, Г. Заболотня, П. Аврамчук, М. Ващенко, А. Діденко та інші.

Дослідно-експериментальна робота у рідному районі, і навіть за кордоном, дала солідну наукову продукцію – спочатку кандидатську дисертацію, а через кілька років, коли вже працював завідувачем кафедри, деканом у своєму педагогічному ВНЗ, і докторську. Олександр Тихонович – автор понад 200 наукових праць. Серед них – "Підготовка педагогічних кадрів до економічного виховання учнів", "Економічне виховання учнів: питання історії і практики", "Шкільне виховання", "Організаційно-педагогічні засади економічної освіти і виховання учнів". Кожна робота науковця, без перебільшення, – це не лише аналіз болісних проблем, а й актуально-прогнозуючий погляд у завтра.

Сьогодні на всіх рівнях середньої та вищої школи, – акцентує Олександр Тихонович, – найактуальнішою проблемою залишається підвищення якості освіти. Мені здається (а це перевірено на практиці), що якісну освіту треба розпочинати з найякіснішої підготовки вчителя, його непересічного бажання бути наставником юні, його моральних засад і чеснот. У дитячий клас і студентську аудиторію має заходити лише вчитель-мислитель.

За багато років Олександр Тихонович створив школу з актуальних проблем економічної освіти і виховання учнівської молоді, підготовки учительських кадрів, управління освітніми закладами. Його вихованці – Галина Ковальчук, Володимир Терес, Ольга Халілова, Наталя Шекер та багато інших добре знаних в Україні викладачів-професіоналів, які працюють у середніх і вищих навчальних закладах.

Усе це, безперечно, стало вагомою підставою для обрання наприкінці минулого року Тадіївського доктора педагогічних наук, професора, відмінника освіти, члена Національної спілки журналістів України академіком Академії наук вищої освіти України. Знання академіка світле, величне, високе. Воно зобов'язує не зупинятися на досягнутому. А що дуже важливо – він і в цій науковій іпостасі залишився скромною і порядною людиною, якій зоряною долею судилося сіяти на цій святій землі Добре і Вічне.

Валентина Поліщук, селище Володарка, "Сільська школа"